

JAINA DHARMA PRAKASHI.

पुस्तक १ बु. अधिक नोट गुदी १५ संवत् १९४१ अंक ३ मे.

स्वापद सिद्धे म. हीरोन्ट' १९४१

इंदनजा. ११

जिनेंद्र पूजा गुरु पर्यु पाप्मि:

सत्त्वानु कंपा शुभ पात्र दानं

गुणानुरागः श्रुति राग पश्य

नृजन्म वृक्षस्य फलान्य मृनि ॥१॥

प्रयत्न करो.

श्री जैन धर्म प्रसारक सभा

आननगर.

१९४१

अमदावादभा.

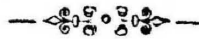
पुस्तक १ बु. अधिक नोट गुदी १५ संवत् १९४१ अंक ३ मे.

स्वापद सिद्धे म. हीरोन्ट' १९४१

इंदनजा. ११

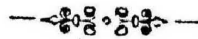
વિજ્ઞાપિત:

સર્વ સુરા ગ્રાહકોએ આ ચોપાનીઆના સ્વરૂપ મૂલ્ય તરફ વિચાર ન કરતાં તેનું સારી રીતે ખડુ માન સાચવી વાંચવું. ખીમકુત્ર આસાતના કરવી નહીં કારણ કે રાનાની આસાતના કરવાથી અસાતપણું પ્રાપ્ત થાય છે અર્થાત્ રાનાવરણી કર્મ ખંધાપછે. આ વાક્યને લક્ષમાં રાખીને ચોપાનીયું વાંચીને રખડતું ન મૂકતાં યોગ્ય સ્થાનકે મૂકી વિનય સાચવવું જોઈ કરેલો પ્રયાસ રાક્ષ થાય.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ
૧ શ્રી જિન સ્તુતિ.	૫૨
૨ ધર્મવિચાર (જિનદર્શન)	૩૧
૩ સમકિત (આરામ નંદનની કથા)	૩૧
૪ સત્ત્વ. (અજ્ઞપુત્ર ચરિત્ર)	૪૧
૫ શત્રુજય.	૪૩

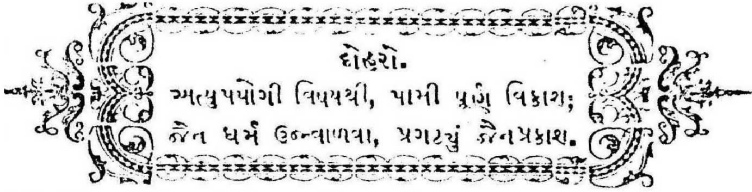
બોકડાઓ નું સંરક્ષણ.

(આશ્રયની જરૂર)

શ્રી પાળીતાળા અને છાપરીઆળીની પાંજરાપોળમાં બોકડાઓનું સંરક્ષણ સારી રીતે થવામાં કેટલીએક વ્યવસ્થાઓ હોવાથી એ બાબતે શ્રી ગોધાની પાંજરા પોળના રક્ષણ કરનારોને સાવધાનમાં આવવું છે. ત્યાં બોકડાઓની સારસંભાળ ધાણી સારી રીતે થવાથી તેનો બચાવ વધારે થાય છે અને તેને ખોરાક પણ સારો મળે છે પરંતુ એ કારણથી ખર્ચ વધે છે માટે દરેક સ્વર્ધર્મી બંધુઓએ તે રૂપ રવાના કાર્યમાં યથાશક્તિ મદદ આપવી જોઈએ એવી અમારી વીનંતી છે તે લક્ષમાં આવશે તો તે

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASH.

પુસ્તક ૧ ભું. શક ૧૮૦૭ અધિક વેદ્ય થુદી ૧૫. સંવત ૧૯૪૧, અંક ૩ બે.

શ્રી જૈન ધર્મો જયતિ.

જિનસ્તુતિ.

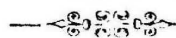
(મુનંગી વૃત)

સૂરેદા નરેદા દીણુંદા મુનેદા,
 નમે જેહના રમ્ય પાદારવિંદા;
 અરિહંત સંસારકૂ પાર તારે,
 મણુ શેવકેની વિનંતિ સ્વીકારે. ૧
 મહા રાગનો પાસ જેને ન લાગ્યો,
 મહા દોષનો થોભ તો દૂર ભાગ્યો;
 ગયા કર્મ વિપાક છંડી વિકારે,
 મણુ શેવકેની વિનંતિ સ્વીકારે. ૨
 મહા ક્રોધ દાવાનલો દૂર કીના,
 રમે શાંતમાં મગ્નતાથી ભરીના;
 મહા જ્ઞાનના દાનથી કપ્પતારે,
 મણુ શેવકેની વિનંતિ સ્વીકારે. ૩
 મહા ધીર્ય ગંભીરનો પાર નાહિ,

૩૪

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

રહ્યાછે સદા સ્થિર સંતોષ માંહી;
 દયાળુ સદા કર્મ જંજીર ટારે,
 પ્રભુ શેવકોની વિનંતિ સ્વીકારે. ૪
 કેઈ દેવતા નગ્ન થઈ નાર આગે,
 નચે ને કરે સ્ત્રી તાણી ભકિત રાગે;
 એવા દેવ તજીએ મૂકીને અટારે,
 પ્રભુ શેવકોની વિનંતિ સ્વીકારે. ૫
 સદા સોમ્ય મૂર્તિ અરિહંત કેરી,
 ન રૂચે વિના તેહથી જે અનેરી;
 હમારે સદા આશરે છે તમારે,
 પ્રભુ શેવકોની વિનંતિ સ્વીકારે. ૬
 ઘણા કાળથી લાખ ચોરાશી રૂપે,
 ભમે જંતવો મોહ સંસાર કૂપે;
 અમારા સદા સંકટો દૂર વારે,
 પ્રભુ શેવકોની વિનંતિ સ્વીકારે. ૭
 કર્ણા નિમિ દેવ કલ્યાણકારી,
 કર્ણા કરે વિનંતિ છે અમારી;
 ક્ષમા કીજીએ વાંકે આવ્યા હજારે,
 પ્રભુ શેવકોની વિનંતિ સ્વીકારે.
 ઇતિ સ્તુતિ અષ્ટકં.

ધર્મ વિચાર.

(જિન દર્શન.)

ગ્રીષ્મ ઋતુનો અમલ ઊગી ગયો હતો. તાપ સજ્જત હતો. નદી નાળાં અને સરોવરો સૂકાઈ ગયા હતાં; કુવાના ઊંડા ગયા હતાં; વૃક્ષોના પાંદડાં ખરી જતાથી પરિશ્રમ

ધર્મ વિચાર.

૩૫

જાગૃત્તીને છાયા મળી શકતી નહોતી; શુદ્ધ ચતુર્દશીના દિવસ
 ૧; સાયંકાળ થયો હતો; સૂર્ય પણ પોતાની ખીજ દુનીઆ
 હાવિદેહ) માં ગમન કરી ગયેલા હોવાથી ચંદ્રમાએ પોતાની
 તરી શેત્રુંજી આ ક્ષાની દુનિઆ ઉપર પાથરી દીધી હતી. પદીઆ પો-
 તોતાના માજાને શોધી પ્રવેશ કરી ગયા હતા. મધુર પોતાનો મધુર
 વર કાઢી વૃક્ષને શોભા આપી રહ્યા હતા. તારાઓ એક પછી એક
 ઝગમગમાં દ્રષ્ટીગત થતા હતા. વ્યાપારી લોકો પોતાના કામ-
 થી અને વિદ્યાર્થીઓ વિદ્યાભ્યાસથી પરવારી, દિવસની સખત ગરમીથી
 ટાળો પામી ખાગ ખગીઆ તરફ ખુલ્લી હવામાં ફરવા નીકળી
 પડ્યા હતા, શ્રાવકો પાક્ષિક પ્રતિક્રિયા કરવા બેસી ગયા હતા.
 પ્રતિક્રિયા ભણાવનારના મધુર સ્વરથી સભા આનંદિત થઈ રહી
 હતી. એવે સમયે શહેરની અંદરના એક જૈન મંદિરમાં જૂદીજ
 રહેલો ખહાર મચી રહ્યો હતો. ઘણા સ્ત્રી પુરુષો સુંદર વસ્ત્રાભરણ
 પ્રારણ કરી તે દેરાસર તરફ આવાગમન કરી રહ્યા હતા. નોખતો
 ઘડગડતી હતી. શરણાર્થમાં ગવાતા જૂદી જૂદી જાતનાર ગથી રસ્તે
 પ્રાલનારા મનુષ્યો આનંદ પામતા હતા. દહેરાના ગદના કાંગરા
 સાથે એવી રાશની કરવામાં આવી હતી કે દ્વારની અંદર દાખલ
 પ્રતાંજ દિપોત્સવીના મહોત્સવી દિવસનું સ્મરણ થતું હતું. મુખ્ય
 મુજનાયકજીની આંગી પૂર્ણ સુગંધી ડોલરના ફુલથી એવી સરસ રીતે
 કરવામાં આવી હતી કે જિનમુદ્રા જોતાંજ દર્શને જનાર મનુષ્યના
 મનરંજન થઈ શુભભાવ રૂપવજ્રે કરીને કર્મ મગનું પ્રક્ષાલન થઈ
 જતું હતું અને આસપાસ ફુલની સુગંધે કરીને મહમહાટ થઈ રહ્યો
 હતો. રંગમંડપ માંહેની રાશની, આંગીનો કાગ, અને પ્રભુ સન્મુખ
 પથનું ગાયન સાંભળી દર્શનાર્થી ભવ્ય પ્રાણીઓના ચિત્તને ઉલ્લાસ થતો
 પાડતો. શુભસ્વર યુક્ત ગાયન, અને વીણાના સરોદ અને મરદંગનો
 પાંચવાજ તે સમકિતી જીવોના શુભભાવનો વિસ્તાર કરવાને માટે ખસ

૩૨

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

હતાં. આવા આનંદી અવસરે જિન દર્શનથી જ્ઞાનાના ચિત્તને પણાંજી
 હાસ પ્રાપ્ત થયોછે એવા જ્ઞાનચંદ્ર અને વિનયચંદ્ર નામના બે યુવાન
 વસ્થાને પ્રાપ્ત થયેલા સુમિત્રો રંગમંડપની ખહારની એકી ઉપર
 બેઠા બેઠા ધર્મચરચા કરતા હતા. વાતાના અનુક્રમમાં જિનદર્શનને
 મસંગ નિકળવાથી વિનયચંદ્રે જ્ઞાનચંદ્ર નામના પોતાના વડીલ મિત્રને
 પૂછ્યું “હે ધર્મમંધુ ! જિન દર્શને જવાથી શું ફળની પ્રાપ્તિ છે, જિન
 નદર્શન કરવાનો મુખ્ય હેતુ શું છે, અને જિનદર્શન શી રીતે અને કેવળ
 વિધિએ કરીને કરવાનું છે તે કહેવા કૃપા કરો.”

પોતાના લઘુ મિત્રનો આવો અત્યુપચોગી પ્રશ્ન સાંભળીને આ
 તેનો ઉત્તર સાંભળવાની તેની અત્યુત્સુકતા જાણીને જ્ઞાનચંદ્ર બાલ્યો-
 હે વિનયચંદ્ર ! જિનદર્શન કરવાનું ફળ શાસ્ત્રકારે આ પ્રમાણે કહેલું છે

“પ્રથમ દેહેરે જવાનું મન કરતાં ચોથભક્ત (એક ઉપવાસ) નું
 ફળ થાય; અને દર્શને જવા માટે ઉઠતાં બે ઉપવાસનું ફળ થાય
 જવા માંડે ત્યારે ત્રણ ઉપવાસનું ફળ થાય; ડગલું ભરતાં ચાર ઉ-
 પવાસનું ફળ થાય; માર્ગે ચાલતાં પાંચ ઉપવાસનું ફળ થાય; અર્ધ
 પંથે પહોંચતાં પંદર ઉપવાસનું ફળ થાય; જિનચૈત્યને દ્રષ્ટીએ દેખ
 તાં માસ ઉપવાસનું ફળ થાય; જિનચૈત્યની નજીક પહોંચતાં છમાસ
 ઉપવાસનું ફળ થાય; જિનમંદીરના આઘદારમાં પ્રવેશ કરતાં વરસ
 તપનું ફળ થાય; પ્રદક્ષિણા દેતાં શો વરસ ઉપવાસનું ફળ થાય; ભગ-
 વંતને દ્રષ્ટીએ દેખતાં હજાર વરસ ઉપવાસનું ફળ થાય; અને શુદ્ધ-
 ભાવે કરીને જિનેશ્વર જીહારતાં અપાર ફળની પ્રાપ્તિ થાય તેમજ જિન
 પૂજા કરતાં તેથી પણ ચોગાળું ફળ થાય; પુષ્પમાળા પ્રભુને કંઠે
 આરોપણ કરતાં તેથી પણ અધિક ફળ થાય; ચાવત્ ગીત, વાજન
 અને નૃત્ય પૂજા કરતાં અનંત ફળ થાય. આ પ્રમાણે શ્રી વિનય-
 વિજયજી ઉપાધ્યાયજીએ કહેલું છે.

જિન દર્શને જવામાં મુખ્ય હેતુ સંમકિતની પ્રાપ્તિ અથવા પ્ર-

ધર્મ વિચાર.

૩૭

કે કરવી તેજે, અને તેથી સમકિતની પ્રાપ્તિ થાયછે, યાવત્ દિવસા-
દિવસ શુભ ભાવની વૃદ્ધિ થાયછે, અને મોક્ષ હુખ પણ પામી શકાયછે”

વિનયચંદ્ર—જિનદર્શન કરવાની વિધિ શાસ્ત્રકારે શી રીતે
હેલી છે ?

જ્ઞાનચંદ્ર—પ્રીય ખંધુ ! જિનદર્શન કરવા નિમિત્તે જિન મંદી-
માં પ્રવેશ કરતાં ‘નિસીહી’^૧ કહેવી એમ શાસ્ત્રકારે કહેલું છે અને
! મમાજી કુલ ત્રણ વખત ‘નિસીહી’ કહેવાની કહી છે.

વિનય૦—પહેલી નિસીહી ક્યાં અને શા નિમિત્તે કહેવી ?

જ્ઞાન૦—જિન મંદીરના અગ્રદ્વારે ગૃહવ્યાપારનો ત્યાગ કરવા
રૂપ પ્રથમ નિસીહી કહેવી.

વિનય૦—ખીજી નિસીહી ક્યાં અને શા નિમિત્તે કહેવી ?

જ્ઞાન૦—જિનમંદીરના મધ્યદ્વારે એટલે રંગમંડપમાં પ્રવેશ કર-
તાં જિનચૈત્ય સંખંધી વ્યાપારનો ત્યાગ કરવા રૂપ ખીજી નિસીહી
કહેવી. (મુજ્જ શ્રાવકોને સ્મરાણુમાંજ હશે કે જિનમંદિરમાં આવીને
તે સંખંધી સર્વે કાર્યની સાર સંભાળ અને તપાસ કરવી તે આપણી
દરજા છે અને તે દરજ્જા પૂરેપૂરી રીતે પાળવાને એટલે દરેક કાર્યમાં
ધ્યાન આપી ઘટીત યોજના કરીને રંગમંડપમાં જિનદર્શન માટે પ્ર-
વેશ કરતાં આ ખીજી નિસીહી આ ખંધા કાર્યોનો ત્યાગ કરી ફક્ત
એક ચિત્તે જિનદર્શન કરવાના આરાયને પ્રતાપવા નિમિત્તે કહેવાનીછે.)

વિનય૦—ત્રીજી નિસીહી ક્યાં અને શા નિમિત્તે કહેવી ?

જ્ઞાન૦—જિનપૂજન સંખંધી વ્યાપારનો ત્યાગ કરવા રૂપ ત્રીજી
નિસીહી ચૈત્યવંદન કરવાના પ્રારંભમાં કહેવી.^૨

૧ નિસીહી—નૈવેદિયી કે નિવેદન ગતાવનારી.

૨ હાત્રમાં અજ્ઞાનપણાને લીધે દર્શન કરવા આવનાર ગભારા પાસે
આવીને દર્શન કરવાના પ્રારંભમાં એક સાથે ત્રણે નિસીહી કહેજે પરંતુ
કહેવાની વિધિ તો હવે પતાવી તેજે.

૩૮

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

વિનય૦—પહેલી વખત નિસીહી કહીને જિનમંદીરમાં પ્રી કર્યા પછી શું કરવું ?

જ્ઞાન૦—પ્રવેશ કરીને મૂળનાયકજીની સન્મુખ આવી અંજલિ પાછ પ્રણામ કરી પોતાના કાળા હાથ તરફ અને પ્રભુની દક્ષિ દિશા તરફ થઇને ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેવી પ્રદક્ષિણા દેતાં હવજંદે રક્ષા નિમિત્તે નીચી દ્રષ્ટી રાખીને ચાલવું અને આશુચી, મલીનાર તથા કચરો વીગરે પડવું હોય તે કાઢી નંખાવી જગ્યા સ્વચ્છ કરાવે અપૂર્ણ.

—ૐૐૐૐ—

સમકિત.

દશ દ્રષ્ટાંતે કરીને ફુલેભ એવો મનુષ્ય જન્મ પામવો કડાણ તેમાં પણ સમકિત પામવું તેતો ઘણુંજ ફુલેભ છે કહ્યું છે છે.

લભ્મઇ સુરસામિત્તં, લભ્મઇ પહ્લુઅત્તણંનસંદેહો;

ઇગંનવરિંન લભ્મઇ, દુલ્લહ રયણંચ સમત્તં ॥૧॥

અર્થ—દેવતાનું સ્વામીપાત્રું એટલે ઇંદ્રપાત્રુ પ્રાપ્ત થાય, પ્રભુ ઐશ્વર્યતા પણ પ્રાપ્ત થાય એમાં કાંઈ સંદેહ અર્થાત્ નવાઈ નથી પરંતુ એક ફુલેભ જે સમ્યક્ત રત્ન તે પ્રાપ્ત થાય નહીં એટલું વિશેષ છે

આપું આમૂલ્ય જે સમકિત રત્ન તે કદી પુન્ય સંચોગે પ્રાપ્ત થાય પરંતુ તેના ઉપર જે દૃઢ ચિત્ત થવું તે અત્યંત કડાણ છે. જ્યે સુધી દૃઢતા થતી નથી ત્યાં સુધી નવ એવેક પચેત જઈ આવીને પણ

૧ પ્રણામના મુખ્ય ત્રણ પ્રકાર છે. એ હાથ ઘેડી દસ નાળ ગોળ કરી નમસ્કાર કરતા તે અંજળીપદ પ્રણામ ૨. અર્ધચરિર નગાનીને પ્રણામ કરવો તે અર્ધઅવનત પ્રણામ ૩. અને એ હરત, મિત્તનુ (દીવણ તથા મરતક એ પાંચ અંગ ભૂમિએ લગાવી અગાસમણ પૂર્વેક નમસ્કાર કરવો તે ત્ર્યંગ પ્રણામ ૩

સમકિત.

૩૯

પ્રાંછા નર્ક તિર્યગાદિ ગતિના દુઃખ ભોગવવા પડેછે માટે આરામ દેવની પેઠે સમકિત પ્રાપ્તિ કરીને તેમાં દ્રઢ થવું.

અથ કથા પ્રારંભ.

આ જંબુદ્વીપમાં અધ્યંચંદ્રાકારે ભરતક્ષેત્ર છે, તેમાં પૂર્વે લક્ષ્મીને સ્થાપના સ્થાનક જેવું લક્ષ્મીપૂર નામે નગર હતું, ત્યાં જેણે પોતાના રાક્ષસથી સર્વ શત્રુઓને ભયભીત કર્યા છે એવા વિક્રમ નામે રાજા વ્યવસય કરતો હતો. તે વિક્રમ રાજાને, જેમણે પોતાના નામ, કામવડે માર્થક કર્યા છે એવા વિમળબુદ્ધિ, બુદ્ધિસાગર, સુબુદ્ધિ અને વિશાળ-બુદ્ધિ એ નામના ચાર ભાઈઓ પ્રધાનપદવીએ હતા; તેમાં કોઈ એક મધ્ય વિશાળબુદ્ધિની સ્ત્રી પદ્મશ્રી, જેણે પોતાના નામ પ્રમાણે સકળ જગતના કમળની લક્ષ્મીનો પોતાના રૂપથી તિરસ્કાર કર્યો હતો. જેણે પોતાના જેઠના પુત્રાદિકના પાણિગ્રહણાદિક મહોત્સવ જોઈને અને પોતાને તેટલા સુત્રીમાં એક પણ પુત્ર કે પુત્રીની પ્રાપ્તિ થઈ નથી તેથી સ્વાત્માને અધન્ય માનીને પોતાના ઉદ્ધાનમાં જઈને આ-કાંદ કરવાનો પ્રારંભ કર્યો. પદ્મશ્રીનું કર્ણગુણનક આકાંદ સાંભળી તેની પાસે એક વાનરી આવીને કહેવા લાગી “હે સખી! તને એટલું દુઃખ છે કે તું આવી રીતે રૂઢવ કરેછે?” પદ્મશ્રીએ કહ્યું “કોઈની પાસે વૃથા પોતાનું દુઃખ કહેવાથી કાંઈ ફાયદો નથી શાસ્ત્રમાં પણ કહ્યું છે કે—“દુઃખ તેને કહેવું કે જે પોતાને દુઃખે દુઃખી થાય અથવા તે દુઃખ દૂર કરવાને સમર્થ હોય” માટે તારાથી જો મારું દુઃખ નિવારણ થાય તેડું હોયતો હું તને મારા દુઃખમંડળની વૃતાંત કહું.”

વાનરીએ જ્યારે પોતાથી પ્યતલો મયત્ન કરવાનું કષ્ટ કહ્યું ત્યારે પદ્મશ્રી પોતાનો વૃતાંત કહેવા લાગી—“મારા જેઠની સ્ત્રીઓને પુત્રોછે એટલુંજ નહીં પણ તે પુત્રોના પાણિગ્રહણનો સમય પણ આવ્યો. હુંદેવથી મને એક પણ પુત્રની પ્રાપ્તિ થઈનથી તેથી પોતાના

૧ આ કથા સમકિત કૌમુદી ગ્રંથમાં સીમન્તહાવીરવામીએ કહેલી છે.

૪૦

આનંદનંદ મે પ્રદેશ.

શરીર અને ભાગ્ય ઉપર અત્યંત ચિન્તાર છુટચો છે જેને કોઈ વાત મંદભાગ્યણી, ખીજો કોઈ પણ ઇતિહાસ ન મુજબથી અને આવી રીતે પ્રમાણે અમુકારાએ મનનો શોક નિવારણ કરુંછું.” કુતી

આ પ્રમાણેના પદ્મશ્રીના વચનો સાંભળી તે યોક્તી—“હિ સખીભાટે તને એક વન ઔષધી આણી આપુંછું તે તું ચતુરતાનને દિવસે પકડે ‘ણીમાં ઘસીને પી જજે, જેથી તને તેજ સારું ગર્ભ રહેશે.” એમ કહી તે વાનરીએ વનમાં જઈને એક ઔષધી પદ્મશ્રીને આણી આપના તેણીએ ગર્ભની આશાથી તે ઔષધી લીધી અને વાનરીનો ઉપગાંધા માની કહ્યું કે, જો મને પુત્ર પ્રાપ્ત થશે તો હું તને મારા એક લાક્ષ મૂલ્ય નો હાર આપીશ. આ પ્રમાણે કહ્યા પછી તે પદ્મશ્રી જે વાનરીતે મનુષ્ય ભાષા બોલતી સાંભળી અત્યંત આશ્ચર્ય પામી હતી તેણે વાનરીને પૂછ્યું કે ‘તું મનુષ્ય ભાષા શી રીતે બોલી શકે છે’? તેણીએ જવાબ દીધો કે પૂર્વકૃત પુણ્યોદયથી મારી પાસે વાનરી વિદ્યા તેથી હું મનુષ્યભાષા બોલી શકુંછું અને વાનરીભાષા પણ બોલી કુંછું એ પ્રમાણે કહીને વનને વિષે જતી રહી.

પદ્મશ્રી પણ પોતાને સ્થાનકે આવી અને પુત્રની આશાથી તુ સ્નાનને દિવસે નિર્મળ જળમાં ઘસીને તે ઔષધીનું પાન કરી અર્થાત્ ઔષધી મિશ્રિત જળ પીધું. દૈવચોગે તેજ સારીએ તે ગર્ભ રહ્યો અને ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો. પૂર્ણમાસે પૂર્વકૃત કર્મના ઉદયથી પદ્મશ્રીએ વાનરપુત્ર પ્રસન્નચો. આ વાનરપુત્રની વાતને લોકમાં પ્રસિદ્ધ થશે તો હાંસી થશે એમ ધારીને તેમજ તે વાનરપુત્રને આશા પૂર્ણ થવાની નિરાશા બાણીને તેને ઘસી પાસે ઉદ્યાનમાં મુકાવી દીધો.

જે વાનરીએ પદ્મશ્રીને ઔષધી આપી હતી તે ત્યાં આવી અને વાનરપુત્રને લઈ ગઈ, પોતાનો સ્વામી જે કે વાનરનો મુથાધિપતિ હતો તેને તેણીએ કહ્યું કે હું ગુરુગર્ભા હતી તેથી કોઈના બાણવામાં

સત્વ.

૪૧

વાતા આવતી નહોતી પરંતુ આજે મેં આ પુત્ર પ્રસન્ન થયો છે. આવી જીતે સ્ત્રીચરિત્રે કરી પોતાના પતિને સમજાવ્યો. એ વાનરી તો વંધ્યા હતી તેથી તે વાનરપુત્ર તો સ્તનપાન વિના બહુ દુર્ભંગ થવા લાગ્યો. માટે તે વાનરીએ પોતાની ખીચ વાનર સખીઓ હતી તેમને કહ્યું કે 'મને દુધ આવતું નથી તેથી થોડા દિવસ આ પુત્રને તમે સ્તનપાન કરાવો.' આવા કપટના વચન ખીચ વાનરીઓએ ખરી માનીને તેના પુત્રને સ્તનપાન કરાવી યુદ્ધ કર્યો અને તે પાણુ ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો.

હવે પદ્મશ્રી પોતાની આશા ભંગ થવાથી નિરાશ થઈને કરી તેજ ઉદ્ધાનમાં આવી આક્રંદ કરતી હતી. તે અવસરે તેજ વાનરી ફરીથી તેની પાસે આવીને કહેવા લાગી—“એ સખી! મારી ઉપરનો વંધ્યાપણાનો આરોપ ઠાળવાને સારૂ મેં તને એકવાર ડગી, અને તારાથી વાનરપુત્ર ઉત્પન્ન કરાવીને મેં મારી ઉપરનો આરોપ દૂર કર્યો. એ ખાખતથી તારો ઉપગાર માનીને હું તને આ ખીચ ઔપથી આપું છું તેના પ્રયોગથી જરૂર તને નર પુત્ર પ્રાપ્ત થશે એમાં જરાપણ સંશય આપીશ નહીં. જો કે મારા વચન ઉપર હવે તારો વિશ્વાસ રહેશે નહીં પરંતુ હું વારંવાર તે છેલ્લી મારી ઉપર તારાથી થયેલા ઉપગારને બદલે અપકાર કરનાર નથી માટે તું જરાપણ અંતિરાખ્યા શિવાય પૂર્વની પેઠે વ્રતસ્તાનને દિવસે આ ઔપથી પીજે.”

આ પ્રમાણે કહી તે વાનરી વનને વિષે ચાલી ગઈ.

અપૂર્ણ.

મત્વ.

(અન્ન પુત્ર ગરિત્ર)

સાંધાણ પાને ૨૮ થી.

કર્મની ગતિ વિચિત્ર છે. દરેક પ્રાણીને આ સંસારને વિષે વિચિત્ર વેશ લેવરાવીને તે કર્મ ખામાણ કરાવે છે. કર્મથી મુખની

૪૨

શ્રીનંદનવર્ચન પ્રકાશ.

પ્રાપ્તિ થાય છે, કર્મથી દુઃખની પ્રાપ્તિ થાય છે, કર્મથી સંપત્તિ આવી મળે છે, કર્મથી આપત્તિ આવી પડે છે, કર્મ સંકટનો નાશ કરી સુખ આપે છે, સુખનો નાશ કરી સંકટમાં નાખે છે; માતા કર્મથી પ્રાપ્ત થયેલો વૈભવ ક્ષણવારમાં નાશ પામે છે, વ્યાધિ ઉત્પન્ન થાય છે, વિચોગ આવી પડે છે શોકનું આવાગમન થાય છે અને તેજ દુઃકર્મ અપાર લક્ષ્મીનો ત્યાગ કરાવી વનવાસ લેવરાવે છે; તેજ દુઃકર્મથી માતા શત્રુ થાય છે, પિતા પીડા કરે છે, ખંધુ ખંધન કરતા થઈ પડે છે, પ્રાણપ્રીયાજી પ્રાણને સંકટમાં નખાવે છે અને પ્રાણથી પણ વધારા મિત્રો પૈરી થઈ પડે છે આવા દુર્હર કર્મની સાથે પ્રાથલીડી તેને દુર કરવાનું સુખ્ય સાધન ધર્મ કાર્યમાં ઉદ્યમ કરવો તેજ છે. ધર્મ કાર્ય કરવાથી સુકર્મોનો ખંધ થાય છે, ગચેલી સંપત્તિ મળી આવે છે દુઃખનો મિત્ર થાય છે અને દરેક પ્રકારની આપત્તિ દૂર થઈ સંપત્તિ થઈ જાય છે માટે આ જગતમાં કર્મજી ખળવાન છે. વિચારો કે આ અન્નપુત્રને તેના રક્ષણ કરતા જે માખાપ ગણાય છે તેજ શત્રુવત્ થયા અને તેને પ્રાણસંશય વિદ્યમાં લાવી મૂક્યો પરંતુ તેના પૂર્વ કર્મના પ્રાપ્તિથી થયેલ જે ભાગ્યદાય તેજી કરીને આ ભરવાડની દ્રષ્ટીએ પડ્યો અને તેને ત્યાં પૂણી લાડમાં ઉછર્યો.

અનુક્રમે તે પુત્ર ખાર વરસનો થયો. ખોતાના ચિતાની સાથે વનને વિષે દરરોજ ઢોર ચારવા માટે જવા લાગ્યો. એકદા તે પશુ પણ (અન્નપુત્રના થયેલ પિતા)ને જવરના રોગથી ઘણી પીડા પ્રાપ્ત થવાથી અન્નપુત્રને અટવીને વિષે ઢોર ચારવા માટે એકાકી ચોકલ્યો તે ઘણા વખત સુધી વનને વિષે રજળવાથી પરિશ્રમ પામીને એક વડલાની શીતળ છાયા નીચે બેઠો. તેવામાં તે રજળે તે નગરીનો ચંદ્રાપીઠ રાજા શિકાર કરીને આવતો હતો. મળું દૂર રજળેથી આવેલ અને શ્રમ પણ વધારે થયેલ તેથી નરપતિએ પણ તેજ વૃક્ષ નીચે વિશ્રામ કર્યો. એવામાં કોઈ દીન્ય સ્વરૂપ પાળી અને દેવાંગના સરશ

સત્ય.

૪૩

સ્રી મગઠ થકીરાજા મત્તે કહેવા લાગી - “હે રાજન્ ! પાંચ વર્ષ પછી આ પાળક આવે રથેએ એક લક્ષ સૈન્ય સાથે આવશે અને તારો ઘાત કરી આ નગરીનો રાજા થશે. મારી આ વાત તું સત્ય માનજે.” આ પ્રમાણેના વચનો કહી તે સ્ત્રી અદ્રશ્ય થઈ.

રાજા આ વચનોને શ્રવાણ કરી એકાએક આશ્ચર્ય પામ્યો અને અમકી હિંચા, ચિંતાવન કરવા લાગ્યો. “આવા અસંભવિત વચનો કેળે કહ્યા હશે ! શું પૂરદેવીએ મારી ઉપર પ્રતિ કરીને આગામી વિદ્યાની મને એવળાગી આપી દશે કે શું દેવ પ્રીતએ મને ભય માત્ર કરવાનો વૃથા પ્રયત્ન કર્યો હશે ! કારણ કે જે પાળકથી મને વિદ્ય થવાનું તે કહેછે તે તો આ એક ગરીબ ભરવાડનો પશુ ચારનારો પાળક જણાય છે માટે તે ભરવાડનો પુત્ર એવો મોટો સૈન્યાધિપતિ થાય મારા મોટા રાજ્ય ઉપર હાથ નાખવાની હિંમત કરે અને મારો નાશ કરે એ તદ્દન અસંભવિત છે. તેથી દેવીનું વચન સારભૂત જણાતું નથી.” આ પ્રમાણેનો રાજાનો અગોચર વિચાર માંભળીને સાથે આવેલો અને સમીપ રહેલો મુખ્યદિ મધ્યાન રાજા મત્તે કહેવા લાગ્યો.

અપૂર્ણ.

અનુનય.

સાંધણ પાને ૩૨ થી.

ભાવનગરના શ્રાવકોના ચોકારથી શ્રી અમદાવાદ મેનેજિંગ કમીટીના પ્રતિનિધી સાહેબોના હૃદયમાં કાંઈક અસર થઈ, તેટલામાં જેમ “કાંકરી ઘડો ફાડી નાખે” તેમ એક શા. ગીરધર પાટા નામના ભાવનગરી શાસ્ત્રી તે નથુ ધરમશીનું સઘળું તર્કટ ઉઘાડું પડ્યું, પાપનો ઘડો ફૂટ્યો અને કમીટીના લક્ષમાં તેની ઉપર પ્રેમપૂરે શક આવ્યો. આ શક આવવાનો મૂખ્ય સળગ શ્રી દાપરીઆળીમાં ઉત્પન્ન થયો હતો.

૪૪

શ્રીજીવર્મ પ્રકાશ.

છાપરીઆળી ગામ મહુવા અને ડુંગર ખુંટવાની નજદીક અને તે નેકનામદાર ભાવનગર દરખાસથી તરફથી શ્રી આણંદ કલ્યાણીએ ગૌચરખાતે અર્થાત્ આકાદેરના રક્ષાગુ નિમિત્તે બધા દાખલ આપવામાં આવેલું છે. ત્યાં કાલીઆવાડ ઇલાકાના મોટા ભાગ તરફથી ઘણા અનાશ્રિત દેરો આવે છે અને તેની તમામ સારસંભાળ વિગેરેનું કામ આણંદ કલ્યાણીએ હારખાતે તરફથી ચલાવવામાં આવે છે. તે માટે ત્યાં શાખાવેદી પાસે રક્ષાખાતેમાં આવેલી છે. એ પાંચરાયોળની અંદરથી મરણ પામેલા દેરાની ભામનો ઇન્નરો દર વરસ આપવામાં આવતો હતો તે ઇન્નરે ઘણા વરસથી જામવાળીના ચમાર લોકોને આપેલા તે સદરહુ નથુએ તેનાજ સ્વાધીનમાં ફક્ત રૂ ૧૨૦૦ માટે કાયમ રહેવા દીધા. શ્રી ભાવનગરખાળા મોમના છવા હળીખ વીગરેની વધારે માગણી હતી તેમને તે આપ્યો નહીં કારણ કે આ ચમાર ઇન્નરદારે તરફથી તેને પૂરો લાભ મળતો હતો. ખીજા લોકોની માગણી તે ચમારે કરતા ખમણી ત્રગણી હોવા છતાં ઇન્નરે આપ્યો નહીં એટલુંજ નહીં પાસ તપાસ કરતાં જાણાયું કે તે ચમારની પાસે પાંચ વરસની ભામના સુમારે (૫૬૦૦) રૂપૈયા લેણા ખેંચાય છે. ચમારેને પૂછતાં તેઓ પોતાની પાસે તેટલું લેણું હોય તેમ કબુલ કરતા નથી અને પોતાના કામમાં નથુની સામેલગીરી હોય અર્થાત્ તેનો ભાગ હોય તેવો શકદાર જવાબ આપે છે.

આ સઘળું તર્કટ તે ગીરધર ખાટાથી ખુલ્લું પડ્યું, તેણે વધારે માગણીખાળા ભાવનગરના મોમનાને અમદાવાદ લઈ જઈ માસ્તર લલુભાઈ ધનજીને મળી તેમની મદદથી તે મોમનાઓને સંવત ૧૯૪૦ ની શાલનો ઇન્નરો રૂ ૩૫૦૦) માટે કમીટી પાસેથી અપાવ્યો. એ ખા.

૧ સંવત ૧૯૪૧ ની શાલનો ઇન્નરો રૂ ૩૫૦૦ કરીને તે મોમનાઓએ રાખેલો છે તેને રૂ ૫૦૦ હાંસલના આથી મજબૂર ચમારેએ તે ઇન્નરો પોતાના સ્વાધીનમાં લીધો છે. નથુએ કેટલી વિગત્પ્રદરખી!

શત્રુજય.

૪૫

ખતમાં તે (ગીરધર ખટા) ને રૂ. ૭૦) કમીટીએ ધનિમના આપ્યા અને તેને શ્રી જાપરીઆળી ખાતે નોકરીમાં રાખ્યો.

એક ખાખતમાં શક પડવાથી ખમી ખાખતો શકદાર થાયછે તેવી રીતે આ ખાખતમાં આગળ વધારે તપાસ ચાલવાથી ચોપડા-આની અંદરથી પાનાં કાઢી નાખેલાં રકમો ચેરેલી, નવી રકમો દાખલ કરેલી અને જૂઠા નામા માંડેલા માલમ પડ્યા. આ તપાસની દરમીઆન તે ગીરધર ખટાને ખોતાનું તર્કટ ઉઘાડું કરનાર સમજીને મજૂર નથુએ તેનો ઘાટ ઘડવાને કાર્ય અને તેવા ફેટલાએક પ્રયત્નો પ્રસિદ્ધીમાં આવ્યા. આ ખાખત, ગીરધર ખટાએ ખોતાના જનમા-લનું રક્ષણ થવા સારૂ નોટીસો છપારી અને કમીટી આગળ પોકાર કર્યો જેથી કમીટીએ જાપરીઆળી ખાતું પાલીતાણાની દેખરેખમાં-થી જૂઠું પાડી તે પેદીના સુતીમ તરીકે શ્રી ગોધાવાળા શા. આણં-દજી હરજીવનની નેમાયુક કરી તેની સાથે ગીરધર ખટાને જાપરી-આળી મોકલ્યો. તેઓએ પાલીતાણે જઈ જાપરીઆળીનો ચાર્જ લેવા જવાનું મજૂર નથુને જાણાવ્યું. નથુની તરફથી ચાર્જ લીધા અગાઉજ તેઓને સંકટમાં નાખવાનો પ્રયત્ન થયો પરંતુ ખાસ ચેત-વાણી મળવાથી તેઓ પાચ્યા અને ચાર્જ લીધો.

એ ખંને જણાઓ ઉપર આટલેથીજ ખસ ન કરતાં સદરહુ નથુએ એક ફેશરખાં નામના શીપાઈને ઉરફેરી યોડાજ વખતમાં તે ગીરધર ખટાની ઉપર આફત લાવી મૂકી. તેને સદરહુ શીપાઈએ આશા ભરેલી ઉરફેરણીથી માર મારી ઉલટી શ્રી મહુવાની કોર્ટમાં ફરીયાદી કરી અને તે ફરીઆદ સાખીત કરવા માટે વકીલ વગેરેના ખર્ચે સારૂ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના રૂપેઆનોજ મજૂર નથુએ ઉપચોગ કર્યો. પાળીતાણામાંથી હુંડી લઈ મહુવે ખીડી અને તે રકમો તર્કટી રીતે ખોટી વીગતથી ચોપડામાં દાખલ કરી પાણ ન્યાયની

૧ આ ખાખતના તર્કટી કાગળો ખાવનગરની અંદર પકડાઈતા છે.

૪૬

શ્રીજૈનધર્મ પ્રકાશ.

કોરટમાં વ્યાજ્ઞપી ઇનસાફ મળવાથી તે ગીરધર પાટા છૂટચો.
ત્યાંથી ભાવનગર આવી અમદાવાદ ગયો.

અમદાવાદ જઈ મહુવાના કેસની અને ચોપડાના તર્કટની
ઘણી ખાખતો તેણે જાહેર કરી, કમીટીને કંટાળા આપ્યો અને ચોપડા
અંદરની શકદાર રકમો સંખંધી તેમજ કાઢી નાખેલા પાનાં સંખં
ખુલાસો પુજવા માટે છાપરીઆળીના માણ મુનીમ ખીજરાજા
અમરચંદને અમદાવાદ તેડાવતાં તે અને ભાઈચંદ એ બેઠાણુ સા
ગયા. એ કે મુનીમ તો ખીજરાજા જાણાતો હતો પરંતુ ચલ
માત્ર ભાઈચંદનું હતું અને તર્કટ માત્રમાં તે સામેલ હતો તેથીજ તે
વગર તેડાવ્યે ખીજરાજા સાથે જવા જરૂર પડી. ત્યાર પછી
કામા પાના કાઢીને ગાંધી છગન જેઠા પાણુ ત્યાં ગયા આ ત્ર
જાણાઓની બુખાની લેતાં આવેલા શંકમાં વધારો થયો અને તે
ખરી વાત શું છે એ જાણવા માટે કમીટીએ એકલા ખીજરાજા
સમજાવવા ધાવું. આ વાતની ખામર નથુના કાકાના દીકરા શ
નાથા અખજને પડવાથી તેણે નથુભાઈ જેઠાને વખતે ભાવનગર મ
ખીજરાજા હતા તેની હપર અમદાવાદથી તાર કર્યા કે “તમ કાક
મેલદેનમાંજ અહીં આવો, નહીં તો ખીજરાજા કમીટીને સ
જાહેર કરી દેશે.”

‘પાપીઓનું યોગજ છાનું રહેતું નથી’ એ કહેવત મુજબ
તારની ખામર ભાવનગરની અદર કારખાનાના હિતેચ્છુને પડળ
તેની અક્ષરે અક્ષર નક્કલ અમદાવાદ ગઈ અને નથુભાઈ પાણુ ખી
જેજ દીવસે અમદાવાદ એકાએક પધાર્યા અને તેથી કમીટીના
હેજોને પાણુ અચંપા સાથે શકમાં વધારો થયો. નથુભાઈની ખ

૧ છગન જેઠા શ્રી રોહિયાળાની પેદીનો મુનીમ, અને નથુનો મળ
તીઓ, નિમકહરામ નોકરો માંદોનો એકેક.

શબ્દાંક.

૪૭

જીવિમાંની લેવામાં આવી. તેઓ એક ખરી મુદાનીજ આપતમાં એકમીજઓથીજીવ પડ્યા અને કમીટીએ સધળું પોગળ જાણ્યું. ક-મીટીની અંદરના ઘણા સભાસદોના હૃદયમાં એમ ખાત્રીજ થઈ કે આ નિમકહરાજ નોકરોએ કારખાનાના દ્રવ્યનો ખીગાડ કરવામાં કોઈ પ્રકારની પાકી રાખી નથી. એ જીવના નોકરો 'મધા એક મસલતીઆ છે અને તેઓએ એક ખીજના વિચારમાં ટેકો આપીને તેમજ અંદરખાનેથી મળી જઈને કારખાનાના પૈસા ખતી શકે તેવી રીતે ઊંચાપત કર્યા છે. એ લોકોના હાથમાં કારખાનાનો અમલ વધારે વખત કાયમ રાખવો તે પુરૂ ભય ભરેલું છે. વળી આવી રીતે તેઓની ઊપર શક જવાથી જેમ જેમ વધારે તપાસ ચાલશે તેમ તેમ તેઓ વધારે બેદીલ થશે અને બેદીલ થવાથી દુશ્મનની ગરજ સારશે; માટે હવે તેમની પાસેથી સત્વર ચાર્જ તપાસી લેવો જોઈએ.

ખટપટી માણસો ભરેલો રાખવા લાયક હોતા નથી. અને તેવાઓનો ભરેલો રાખવાથી ઘણા મનુષ્યો ખતા ખાયછે. એ વિચારને ગનની અંદર ધારણ કરીને કમીટીના આદેશોએ તેઓનેન્દણ થવા દીધા ધિવાય શ્રી પાલીતાણું તથા બાવનગર જે એ માણસોને ચાર્જ લેવા મોકલવાની જોઈવાણુ કરી. પાલીતાણુ વકીલ મગનલાલ સરપચંદ તથા અમદાવાદ સમાચારના અધિપતિ શા. લલુભાઈ મુરચંદ એ બે શક્તિને મોકલ્યા અને બાવનગર મારતર વૃજ-વલ્લભદાસ જેઠાભાઈ તથા શા. નારાણદાસ અચરતલાલ એ બે શક્તિને મોકલ્યા.

તર્કટી અને પ્રપંચી માણસો સુખે સુધી સકતા નથી, નિરાંતે નિદ્રા હોતા નથી અને ચિંતાચરત રહ્યા કરેછે તેમજ પોતાના સંખ-ધમાં શું શું વાતો ચાલેછે તે જાણવા માટે છુપા ખાતમીદારો પણ રાખેછે. આવા ખાતમીદારોથી ચાર્જ લેવાની યુમ રાખેલી આપત

૪૯

શ્રીચંદ્રગદ્ય પ્રકાશ.

નથુના બાણવામાં આવી અને તેથી તે પાણુ તેજ દીવસે કમીટીને મનાઈ હુકમ છતાં પ્રેસીડેન્ટ આદેશ અથવા ભીષ્મ દેશ પાણુ સમ સદની રજા લીધા શિવાય ચાર્જ લેવા બનારની આવેજ પાણીતાલ તરફ કુચ કરી ગયા.

બાવનગર ચાર્જ લેવા આવનાર મી. પૂજ્યવલ્લભદાસે કમી તરફથી મળેલો લખીતવારે હુકમ બાવનગરના સંઘના મુખ્ય આગૂમે ભતાવ્યો અને તેઓની મદદ લઈ, આવ્યા તેજ રાતે બાવનગર પેઢીના મુનીમ શા. હગન મુળશ પામે ચાર્જની માગણી કરી. હગન મુળશ મજકુર નથુનો પુરો મળતીયા અને તેના કહેવા મગાળેક વર્તનારે હતો તેમજ નથુએ તે હગનની મારફત જગના ઘણા કુચ કરેલાં હતાં. તેથી તેણે કમીટીનો હુકમ પણ એકદમ કાયદા ન કર્યો. બ્યારે ખરેખરી સખતાઈ થઈ ત્યારે નીરૂપાય થયાથી ચાર્જ સોંપવાનું કબુલ કર્યું, અને ચાર્જ લેવાયો.

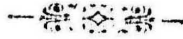
જે દીવસ મજકુર નથુ અમદાવાદમાંથી પુણી રીને નીકળ્યાં તે દીવસે તેનો દીકરો દેવચંદ હોર્જે ગાંઠો બાવનગરમાં હતો. તેથી તેની ઊપર બાવનગરથી પાણીતાલે જવા અને હગનની ઊપર દગો બહેલા કાગળો ફરફાર કરી નાંખવા તારથી ખામર આવેલા હતા અને તેનો અમલ પણ ખરાખર રીતે થયેલો હતો. આ નીકીકવ બાવનગરના ચાર્જની અંદરથી કાગળો વિગેરેની તપાસ કરતાં ચમત્કર્યમાં આવેલીને.

અપૂર્ણ.

લવાજમ તાકીદે મોકલાવશે.

આતું ઓધેજ રહશે અને ખસાવ સારી રીતે થશે, નહીં તો વધારે ખર્ચ થી
અકબાઈને જો પાછું છાપરીઆળી અથવા પાળીતોલુ જશે તો ખીસા-
સા બોકડાઓના બાનની ખુસારીનો સંભવ છે.

ભાવનગર તીર્થ રક્ષક કમીટી.

લવાજમની પહેંચ.

(વૈશાખ વદ. ૧૦ સુધી.)

૧-૦ શેક કલચંદ મુળજી	૧-૦ શા ત્રીકમ મુળચંદ
૧-૩ માડિ ભગવાનદાસ નયુભાઈ	૧-૦ શા. ઝવેર દામજી
૧-૩ ગાંધી મલજી ગાંધજી	૧-૩ ગાંધી અમીચંદ માલજી
૧-૦ શ્રી દેવજીભાઈ મલિકદ સભા	૧-૩ પરી. ઝોધવજી કરમચંદ
૧-૦ શા. ખીરધર રતનજી	૧-૩ શા. બાદવજી કરશનજી
૧-૦ શા. ભગન મેત્રા	૦-૨ શા. કડાણુ લાધા
૦-૩ શા. વીરચંદ લવજી	૧-૩ શા. કેશવજી નયુ
૧-૩ ભગન ધરમચી	૦-૨ હરી રતના
૧-૦ શા. વીરચંદ ગલ્લા	૧-૦ પરી. મોહનજીભાઈ શંકરજી
૧-૩ શા. નાગજી સુંદરજી	૧-૩ શા. નેણુચી કલ્યાણજી
૩-૬ શ્રી નવાનગર દેવજી ગાંધી દા.	૧-૦ શ્રી દેવજીભાઈ દીપક મળા
૩-૬ ગાંધીભાઈ દમજીભાઈ	૧-૦ વાગા. ચામરચંદ દરબારજી
૦-૩ ગાંધી. નયચંદ મોહનજી	૧-૦ શા. ચામરચંદજી પૂરેવેલમ
૧-૦ શા. સાકરચંદ ભાઈચંદ	૧-૩ શા. દામા ધારા
૧-૩ શા. તલકચંદ માણિકચંદ	૧-૩ શા. દગડુશ તલકચંદ
૧-૦ શા. ભાણુભાઈ શ્રીભા	૧-૦ પરી. અંકર પ્રાગજી
૧-૩ શા. દીઆણદાસ કાળીદામ	૧-૩ શા. શ્રીવચંદ પાપજી
૧-૩ શા. માણિકચંદ બુદ્ધભાઈ	૧-૩ ગાંધી દામા કલ્યાણ

(આવી)

નિજાપના.

આ ચોપાનીકું જેવ ત્રણથી દર હીંકુ મહિનાની પૂર્ણિ
માએ બહાર પડ્યા પડ્યા છે. તેને લગત ન ચાલ્યાથી આપ-
નારને ૩૨-૨-૨ પાછળથી ચાલવાને ૩૨-૮-૨ બહાર ગામ
વાળાને પોસ્ટેઝના ૩૨ ૩-૨-૨ ચાલે એને છુટકે નકલ એકના
એ આના.

જે સ્વધર્મીઓ ઉપર આ ચોપાનીકું મોકલવામાં આવે
તેમણે આદક થવાનો નિયમ રાખવો. કદી આદક થવું નહોય
તો તરતજ ચોપાનીકું અગાધ્યા શિવાય પાછું મોકલી આપવું.
જેઓ પહેલા એક રાખી પાછળથી બંધ કરવા લાગે એ અથવા
પાછું મોકલે છે તેમણે રાખવા દરેક એકના એ આના તથા
પોસ્ટેજ મોકલી આપવું. ચોપાનીયા ઉપર બીજકુલ ન લખવો,
પરગીટીયા ઉપર પાછું મોકલનારે પોતાનું નામ જરૂર લખવું.

જે ચોપાનીઆના અથવા ન્યુ ગોપરના એડીટરોની ઉપર
આ ચોપાનીકું મોકલવામાં આવે તેમણે ચરણમાં પોતાનું ચો-
પાનીકું કે ન્યુગોપર મોકલવું, તરી નો ન માલગોન આદક ન
શોકે ગણવામાં આવશે.

આ ચોપાનીઆ જેવેલી કાગળકાગળ આજે આવનાર ૨૭
બારી રાજ્ય મહાસતી સાથે શ્રી ને. વ. પ્ર. સમાજી અંગ્રેજીમાં
સમાના મંત્રી અમરનાંદેષાબાઈને લખવું. નોંધેર કાગળો લે-
વામાં આવશે નહીં.

તંત્રી